

Учене през целия живот и смяна на професията след десетилетия труд - това няма да е екзотика

SHUTTERSTOCK

телствата ще трябва да намерят отнякъде повече средства - вдигане на данъците или нещо друго по-иновативно.

Бракът и семейството също биха претърпели промени. Много често хора на 60 години решават да не развалят браковете си, въпреки че любовта отгавна е изчезнала. Причината е, че в оставащите 15-20 години живот за човек е много трудно отново да намери своята половинка и да заживее нов живот. Когато обаче хората започнат да живеят до 140 години, разводите биха зачестили. Съответно разходите за бракоразводни дела биха скочили също.

Ето една професия - тази на адвокатите, която определено би спечелила от увеличаване на възрастта на живот. Краткотрайните бракове ще станат често срещано явление.

Други сектори на икономиката, които биха извлекли полза от увеличаването на човешкия живот, биха били туризмът с всичките свърза-

ни отрасли. В активна трудова възраст човек спестява, за да може да консумира и почива, когато достигне старини. Чисто статистически с напредване на възрастта интензивността на "вземане на почивка" се увеличава. Тоест ако живеем по-дълго, ще има много повече хора, които ще консумират туристически услуги.

Фармацевтичната индустрия също би извлякла полза. Не е тайна, че възрастните хора са основните потребители на лекарства. Ако живеем до 140, потенциалните клиенти на фармацевтичните компании биха се увеличили многократно.

Вдигането на продължителността на живота би имало

положителен ефект върху развитието на науката. Ако днес за едно научно откритие са необходими 10-15 години проучвания и натрупване на знания, представете си колко повече открития би направил човек, ако работи средно 80 години, трупайки знания и умения. Заедно с това професионалното развитие и квалификация на хората биха достигнали нови висоти - човек с 80-годишен опит в дадена област би бил много

по-качествен и ефективен служител, отколкото такъв с 30-годишен опит. Разбира се, при едно условие - умствените клетки да не умират със същото темпо и човек да остава адекватен до дълбоки старини.

По-високата продуктивност не би трябвало да ни плаши, че ще увеличи безработицата. През XX век е имало удобни страхове, че машините, които изместиха нископродуктивния труд, ще оставят хората на улицата. Това, което се случи, беше увеличаване на благосъстоянието, а безработицата изобщо не беше проблем. Така че ако сме по-продуктивни, можем да бъдем сигурни, че ще бъдем и по-богати.

Изводът? Удължаване на живота ни с 60 години крие в себе си много неизвестни. Можем с лесна ръка да приемем идеята, че ще живеем до 140 години, но същевременно трябва да сме наясно, че животът ни няма да бъде такъв, какъвто е днес. Въпреки това трябва да продължим напред и да не се страхуваме от неизвестното. ;